

ένος ἢ τοῦ ἄλλου μέρους, ὅσα ἀγαθὰ ἀπέκτον κινητὰ ἢ καὶ ἀκίνητα, καθὼς προσέτι καὶ εἰς ὅσα χρὴ χρηματικὰ ὑπέπιπταν προερχόμενα ἢ ἀπὸ ἐμπορίου ἢ ἀπὸ ὁποῖον δήποτε ἄλλο τι, ἦτον ἡ ὠφέλεια καὶ τὸ βάρος ἐξ ἡμισείας εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη, δηλαδή εἰς τὸ ἀνδρόγυνον. Παρ. χάριν, ὁ ἄνδρας μὲ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἐμπορίου του, ἢ ἄλλο τί, τοῦ εὐρίσκετο ὠφελος εἰς τὰ θάνατά του εἴκοσι χιλιάδ. δραχ. εἰς μετρητὰ ἢ εἰς κτήματα, ἢ ἐκ τοῦναντίον εἴκοσι χ. δραχ. χρηματικὸν χρέος, τὸ ἐπιτόπιον ἔθος, ἔδιδε τὸ δικαίωμα (μὴν ἔχοντες κατιόντας κληρονόμους) καὶ εἰς τοὺς ἀνιόντας ἢ πλαγίους συγγενεῖς τῆς γυναικὸς νὰ μοιράζων ἐξ ἡμισείας μὲ ἐκείνους τοῦ ἀνδρὸς ὅλην τὴν εὐρεθεῖσαν ὠφέλειαν, ἢ ὑπεχρέωνεν, εἰς περίστασιν χρέους, καὶ τὴν προῖκα τῆς γυναικὸς νὰ πληρώσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀφισμένου παρὰ τοῦ ἀνδρὸς χρέους. Ἦτον ὡσαύτως παλαιότατον ἔθος τῆς Κοινότητός μας, ὅτι ὅλαι αἱ μεταξὺ τῶν πολιτῶν ὑφιστάμεναι διαφοραί, προερχόμεναι ἀπὸ προικοσύμφωνα καὶ διαθήκας, νὰ δικάζωνται ἐκκλητῶς παρὰ τοῦ ἀρχιερέως ἐπισκόπου τοῦ τόπου καὶ ἀνεκκλητῶς ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Ρώμης, αἵτινες αποφάσεις παρρησιαζόμεναι εἰς τὴν ἐπιτόπιον πολιτικὴν Ἀρχήν, ἐλάμβανον ἄνευ λόγου, τὴν ἐκτέλεσιν των καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν.

Τὰ ἔθιμα δὲ τὰ ἀφορῶντα τὰς διαθήκας, πωλήσεις, ἀκινήτων πραγμάτων καὶ ἀλλαγῶν, τὰ ἐξάγει ἡ Σ. Γραμματεία ἀπὸ τὰ ἐπισυναπτόμενα ἀντίγραφα συνηθειῶν, αἵτινες εὐρίσκονται γραπτὰ καὶ παρακατατεθειμένα εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικεῖον τῆς αὐτῆς Κοινότητος. Ὅσον δὲ περὶ τοῦ ἀπὸ πόσον καιρὸν ἐπεχρότων αἱ συνηθεῖαι αὐταὶ εἰς τὸν τόπον μας, καὶ εἰς πόσον τόπον ἐκτ(ε)ίνονται, εἶναι ἀδύνατον τῆς Δημογεροντίας νὰ προσδιορίσῃ τὸ τοῦ καιροῦ πᾶσόν, διὰν ἐμβῇσαν εἰς ἐνέργειαν αἱ αἰετοὶ ὅν ὁ λόγος συνηθεῖαι, γνωρίζει ὁμοῦς, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῶν εἶναι παμπάλαιος, ἡ δὲ νῆσός μας ἀνέκειται ἀπὸ μίαν μόνον Κοινότητα, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν χώραν αὐταί, διότι εἰς τοὺς εὐοισκουμένους καὶ κατοικοῦντας ἤδη ἐνταῦθα παροίκους, δὲν ἀνάγεται βέβαια ἡ ἐπόθεσις αὐτῆς.

843

1833. Ἀπάντησις Εἰρηνοδίκου καὶ Δημογέροντος Ἀ ν ά φ η ς Ν. Πελέκη, ἐν ΓΑΚ (Ἀρχεῖον Βλαχογιάννη, κιβ. 127) εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον.

Περὶ ταύτης σημειώνει ὁ Ἰ. Β ι σ β ί ζ η ς, ἐν 49, σ. 7, σημ. 1 : «Τὰ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενα ὡς ἰσχύοντα ἐν Ἀνάφῃ ἔθιμα, εἶναι ὅμοια κατὰ πάντα πρὸς τὰ ἐγγράφα ἔθιμα τῆς νήσου Θήρας τοῦ ἔτους 1797». (πρβλ. ἀνωτ. ἀριθ. 528).

844

1833. Ἀπάντησις Εἰρηνοδίκου Θ ή ρ α ς Π. Σ. Αὐγερινοῦ εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον, ἐν 382, σ. 172–176.

845

1833. Ἀπάντησις Δημογεροντίας Α ἰ γ ί ν η ς εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον, ἐν 49, σ. 8–10.

